

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.II.38.097/2015/15.

A tanács tagjai: . Tóth Kincső a tanács elnöke
 . Rothermel Erika előadó bíró
 . Buzinkay Zoltán bíró

A felperes: felperes neve
(**címe**)

A felperes képviselője: . Tóth Boglárka Tímea ügyvéd
(**cím**)

Az alperes: Pest Megyei Kormányhivatal
(1051 Budapest, Sas utca 19.)

Az alperes képviselője: jogtanácsos

A per tárgya: építési ügy

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Környéki Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság
8.K.28.663/2014/6.

Rendelkező rész

A Kúria a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 8.K.28.663/2014/6. számú kijavított ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Dunakeszi Város Jegyzője 2008. augusztus 18. napján kelt I-2267/2008. számú határozatával építési engedélyt adott a **L.** Kft.

építtetőnek a ... szám alatti, ... helyrajzi számú ingatlanon 3 lakásos lakóépület építésére. Az elsőfokú hatóság a lakóépületre a 2009. szeptember 14. napján kelt I-1938/4/2009. számú határozatával használatbavételi engedélyt adott, mely döntés 2009. október 26. napján jogerőssé vált. A Budakörnyéki Ügyészség közérdekű bejelentés alapján eljárást indított a tárgyi lakóingatlan vonatkozásában a fenti építési hatósági eljárás kapcsán, melynek eredményeképpen 2011. május 10. napján felszólalással élt. A felszólalás nem érintette az építési engedély és használatbavételi engedély iránti eljárásban ügyfélnek minősülők körét és nem állapított meg jogellenes hatósági döntést. A felperes ezt követően a Pest Megyei Kormányhivatal Váci Járási Hivatal Járási Építésügyi Hivatalához (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) 2014. június 12. napján beadványt juttatott el, amelyben kérelmezte, hogy a véleménye szerint jogtalan építési engedéllyel felépült tárgyi 3 lakásos sorház ingatlan azonnali kiürítését rendeli el, mindaddig, amíg az építési vállalkozó a felperesi ház árát és a 2008. év szeptemberétől keletkezett összes költségét meg nem fizeti.

- [2] Az elsőfokú hatóság 2014. június 24. napján helyszíni szemlét tartott és megállapította, hogy az ingatlanon a lakóépületek felépültek, építési tevékenység a helyszíni szemle időpontjában nem folyik. Az elsőfokú hatóság 2014. július 31. napján kelt PE-17/D/EP/681-8/2014. számú határozatával a felperes bejelentését elutasította azzal, hogy építésrendészeti eljárás indítása nem indokolt.

Az elsőfokú határozat indokolása szerint az építésügyi és építésfelügyeleti hatósági eljárásokról és ellenőrzésekről, valamint az építésügyi hatósági szolgáltatásról szóló 312/2012.(XI.8.) Kormányrendelet (a továbbiakban: R.) 67.§ (1) és (2) bekezdései alapján építésrendészeti eljárás megindításának feltételei nem állnak fenn. A hatóság rögzítette, hogy a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 116.§-a szerint jogerős építési engedély felülvizsgálatára nem rendelkezik hatáskörrel, és a 115.§ (2) bekezdése alapján felügyeleti jogkör gyakorlására sincs törvényes lehetősége, figyelemmel a Ket. 121.§ (4) bekezdésére. A hatóság utalt az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Étv.) 53/C.§ (11) bekezdésére, mely szerint a hatósági eljárást lezáró döntés jogerőre emelkedésétől és végrehajthatóvá válásától számított 6 hónapot követően új ügyfél nem vehet részt az eljárásban.

- [3] A felperes fellebbezése nyomán eljáró alperes 2014. október 7. napján kelt PED/EF/99-5/2014. számú határozatával az elsőfokú határozatot akként változtatta meg, hogy a felperes kérelmét elutasította. A másodfokú határozatban rögzítette, hogy az elsőfokú hatóság által lefolytatott helyszíni szemlén jogszabálysértés nem volt feltárható. Utalt arra, hogy a felülvizsgálni kért döntések

jogerőre emelkedésétől több mint 3 év eltelt, az ingatlantulajdonosok jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogára tekintettel az építési és használatbavételi engedélyről szóló határozat nem semmisíthető meg.

A kereseti kérelem és az alperesi ellenkérelem

- [4] A felperes keresetében a hatóság határozatainak bírósági felülvizsgálatát kérte.
- [5] Az alperes, fenntartva határozatának indokolását, a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú ítélet

- [6] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában kitért arra, hogy az Étv. 53/C.§ (11) bekezdése értelmében a hatósági eljárást lezáró döntés jogerőre emelkedésétől és végrehajthatóvá válásától 6 hónapot követően új ügyfél nem vehet részt az eljárásban, az építési engedélyről szóló határozat 2008. szeptember 1-jén, a használatbavételi engedélyről szóló határozat 2009. október 26-án emelkedett jogerőre. Ezekben az eljárásokban a felperes ügyfélként nem vett részt, a perben előadott nyilatkozatai szerint ügyféli minőségének megállapítását nem is kérte. Az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a hatóság a Ket. 115.§ (4) bekezdés b) pontjára utalással helyesen állapította meg, hogy a döntés megváltoztatására, megsemmisítésére a Ket. 121.§ (4) bekezdésében meghatározott idő eltelte miatt nem kerülhetett sor. Elfogadta, hogy az alperes helytállóan hivatkozott arra, hogy a birtokháborítás iránt indult eljárásban az építésügyi hatóságok nem rendelkeznek hatáskörrel. A bíróság mellőzte a felperes által tanúként megnevezett személyek meghallgatását, figyelemmel arra is, hogy az alperesi határozatban rögzített indokok alapján a jogerős építési engedély és használatbavételi engedély felülvizsgálatára az Étv. és az R. alapján sincs törvényes lehetőség.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [7] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Álláspontja szerint a jogerős ítélet jogsértő, mivel jogsértően meghozott közigazgatási határozatokat minősített jogszerűnek. A felperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megsértette a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 221.§ (1) bekezdését, 167.§ (1) bekezdését, 190.§ (1), (3) bekezdéseit és a 206.§ (1) bekezdését. Álláspontja szerint a perben bebizonyította, hogy a kiadott építési engedély, ezáltal a használatbavételi engedély is jogszerűtlen volt, míg a semmisség megállapítására nincs határidőkorlát. A perbeli ingatlan jogellenesen épült fel, az

építés alatt több alkalommal kérte annak leállítását. A felperes elismerte, hogy nem közvetlen szomszéd, hanem szemben lakó, de érintette az építkezés, mivel zsáktelekről van szó, a két ingatlan közötti út nem nagyobb, mint egy kocsifelhajtó, amely az ő házának kocsifelhajtója, ezért az épület megépítésével és azzal, hogy a lakók a gépkocsijukat az utcán parkolják, birtoksértést követnek el. Hivatkozott arra, hogy miután az építkezés alatt folyamatos feljelentéseket tett, nem évülhettek el a határidők, mert azokat az ő bejelentései megszakították. A bíróságnak a Pp. 206.§ (1) bekezdése alapján tisztázni kellett volna a tényállást, ezt azonban elmulasztotta, nem tette lehetővé az ehhez szükséges felek, tanúk meghallgatását. A felperes kifejtette, hogy a bíróság a Pp. 336/A.§ (1) bekezdése alapján már hivatalból is elrendelhetne új közigazgatási eljárást. Az elsőfokú bíróság a feleket nem hallgatta ki alaposan, nem fogadta el a felajánlott okirati bizonyítékokat, elutasította a tanúk meghallgatására tett indítványt, és a tanúknál esetlegesen fellelhető okirati bizonyítékok betérjesztését is megakadályozta, végül pedig mindezen bizonyítási indítványok mellőzését kellően nem indokolta ítéletében. Hangsúlyozta a felperes, hogy az építésügyi hatóság mindvégig tudatában volt a jogosulatlan építkezés tényének, mégsem folytatott le alapos vizsgálatot. A háztulajdonosok az **A.** közt szeretnék visszavenni, ezért lezárják és a birtokvédelmüket a **Sz.** úttól a **D.** térig érvényesítik. A felperes sérelmezte, hogy a hatóságok és a bíróság eljárása egyaránt sok gondot és hátrányt okozott a magánéletében, mind ő, mind házastársa súlyos betegek, mely betegségekre nem került volna sor abban az esetben, ha a hatóságok és a bíróságok betartják a jogszabályokat.

- [8] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet jogszerű. A per során a bíróságnak kizárólag arra volt lehetősége, hogy a Pp. 339/A.§ szerint a támadott közigazgatási határozat meghozatalakor hatályban volt jogszabályok és fennálló tények alapján vizsgálja felül a közigazgatási döntéseket. Az alperes osztotta a bíróság azon álláspontját, hogy a Ket. 121.§ (4) bekezdése szerinti határidő eltelt, a semmisség nem állapítható meg a támadott építési és használatbavételi engedélyek kapcsán. Az alperesi határozat hatályon kívül helyezésére azért sem volt az elsőfokú bíróságnak módja, mert a felperes az általa felhozott jogszabályok tekintetében jogsértést nem tudott igazolni. Sem a közigazgatási eljárásban, de különösen a perben nem tett eleget bizonyítási kötelezettségének, így a bíróság a kereset elutasításával jogszabályt nem sértett.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [9] A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.
- [10] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen megállapított tényállásból helytálló következtetésre jutott a

közigazgatási határozatok jogszerűségével kapcsolatban, döntésével és indokaival a felülvizsgálati bíróság egyetért.

[11] A Kúria a felülvizsgálati kérelemben foglaltakra tekintettel az alábbiakra mutat rá.

A közigazgatási perben a bíróság a közigazgatási határozat jogszerűségét vizsgálja felül, mégpedig a határozat meghozatalakor hatályos jogszabályok és a fennálló tények alapján. [Pp. 339/A.§] A perben nem volt vitás, hogy a felperes által a közigazgatási eljárásban kifogásolt építési engedélyről szóló határozat 2008. szeptember 1-jén, a használatbavételi engedélyről szóló határozat 2009. október 26-án emelkedett jogerőre. Ezekben az eljárásokban a felperes ügyfélként nem vett részt, a perben előadott nyilatkozatai szerint ügyféli minőségének megállapítását nem is kérte. A határozat hozatalakor hatályos jogszabály - az Étv. 53/C.§ (11) bekezdése - értelmében a hatósági eljárást lezáró döntés jogerőre emelkedésétől és végrehajthatóvá válásától 6 hónapot követően új ügyfél nem vehet részt az eljárásban. Az elsőfokú bíróság ezért helytállóan állapította meg, hogy a fenti jogszabályok alapján már nincs mód az engedélyezési eljárás során hozott döntések felülvizsgálatára, mivel egyfelől a felperes azokra nézve perindítási joggal a Pp. 327.§-a szerint korábban sem rendelkezett, mivel nem volt ügyfél. Másfelől e minőség megállapítására az Étv. fentiekben idézett rendelkezése folytán utólag sem nyílt lehetőség.

[12] A Kúria a Pp. 270.§ (2) bekezdése szerint a jogerős ítélet felülvizsgálatát jogszabálysértésre hivatkozással végzi el. A felperes tévedett akkor, amikor azt állította, hogy az elsőfokú bíróság megalapozatlan ítéletet hozott, mivel bizonyítékok figyelmen kívül hagyásával döntött, megsértve a Pp. 167.§ (1) bekezdését. A bíróság a felperes bizonyítási indítványait azért mellőzte, mert azok olyan tényekre vonatkoztak, amelyek a jogalkotó által értékelt időmúlásra tekintettel nem voltak vizsgálhatók. Ennek folytán a felperesnek az engedélyezési eljárások jogellenes voltára való „bizonyítékai” sem a per tárgyát képező közigazgatási eljárásban, sem a jelen perben nem bírtak relevanciával. Hangsúlyozza a Kúria, hogy az anyagi jogerővel rendelkező építési és használatbavételi engedélyhatározatok a hatóságot, az érintett ügyfeleket, a bíróságot is kötik. Ellenük semmiféle jogorvoslat lehetősége nem adott, így a hivatkozott engedélyek kiadásának körülményei, megalapozottságuk vizsgálatára nincs mód, az ezen körülményeket igazoló bizonyítás ezért szükségtelen. A fentiekre tekintettel a Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmét értékelve megállapította, hogy a felperes csak állította, hogy az elsőfokú bíróság jogsértő módon járt, azt alátámasztani nem tudta, mivel a bíróság helyesen ismerte fel eljárása korlátait és ehhez igazította a bizonyítási eljárást, levont jogi következtetéseit, így mind a bíróság döntése, mind pedig annak indokolása megfelel a jogszabályi előírásoknak.

[13] Minderre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [14] A pervezstes felperes a Pp. 270.§ (1) bekezdése folytán a felülvizsgálati eljárásban is alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles az alperes jogi képvisellel felmerült felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére, melynek összegét a Kúria a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3) és (5) bekezdései alapján állapította meg a felülvizsgálati eljárásban kifejtett munkára tekintettel.
- [15] A pervezstes felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére, melynek összegét a felülvizsgálati kérelem előterjesztésekor hatályos, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése alapján állapította meg a Kúria.

Budapest, 2016. szeptember 28.

**Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Rothermel Erika s.k.
előadó bíró, Dr. Buzinkay Zoltán s.k. bíró**